

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 99/2013-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. februára 2013 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej advokátom JUDr. B. F., Advokátska kancelária F., s. r. o., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uznesením Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Er 181/2007 z 15. novembra 2011 a postupom a uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 15 CoE 156/2012 z 10. augusta 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. novembra 2012 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie

podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a uznesením Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 18 Er 181/2007 z 15. novembra 2011 a postupom a uznesením Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 15 CoE 156/2012 z 10. augusta 2012 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. V odôvodnení svojej sťažnosti sťažovateľka podrobne uviedla argumenty porušenia svojich (už označených) práv postupom a uznesením krajského súdu. V eventuálnom petite svojej sťažnosti však žiada, aby ústavný súd vydal rozhodnutie, ktorým vysloví porušenie jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom a uznesením okresného súdu, a pre prípad, že ústavný súd tomuto návrhu nevyhoví, žiada, aby vyslovil porušenie označených práv postupom a rozhodnutím krajského súdu v napadnutom konaní, zruší uznesenie krajského súdu sp. zn. 15 CoE 156/2012 z 10. augusta 2012, ktorým bolo potvrdené uznesenie okresného súdu o zastavení exekúcie vedenej v prospech sťažovateľky, vec vráti na ďalšie konanie a sťažovateľke prizná primerané finančné zadosťučinenie ako aj úhradu trov konania. Sťažovateľka navrhla aj odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia.

II.

3. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

4. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého

návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

5. Z obsahu posudzovanej sťažnosti ústavný súd zistil, že v rovnakej veci sťažovateľky uznesením sp. zn. I. ÚS 56/2013 z 8. februára 2013 už rozhodol. Predmetom označeného uznesenia ústavného súdu bolo aj namietané porušenie základného práva sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Er 181/2007 a postupom a uznesením krajského súdu sp. zn. 15 CoE 156/2012 z 10. augusta 2012.

6. Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Porovnaním posudzovanej sťažnosti a sťažnosti, o ktorej ústavný súd rozhodol uznesením sp. zn. I. ÚS 56/2013 z 8. februára 2013 (ktorú odmietol z dôvodu nedostatku právomoci a zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti), ústavný súd zistil, že sťažovateľka ňou namieta postup okresného súdu a krajského súdu v totožnom súdnom (exekučnom) konaní a žiada v nej vysloviť porušenie tých istých základných práv a zrušiť totožné uznesenie krajského súdu.

Z uvedeného teda nespochybniteľne vyplýva, že ústavný súd už o sťažnosti sťažovateľky s totožným petitom, teda aj predmetom konania, rozhodol uznesením sp. zn. I. ÚS 56/2013 z 8. februára 2013. Uvedené zistenie odôvodňuje odmietnutie posudzovanej sťažnosti ako neprípustnej podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, keďže tým došlo k naplneniu dôvodu neprípustnosti zakotveného v § 24 písm. a) zákona

o ústavnom súde. Na tomto závere nič nemení ani skutočnosť, že posudzovaná sťažnosť obsahuje podrobnejšiu argumentáciu vo vzťahu k povinnosti všeobecného súdu prerušiť napadnuté konanie v súvislosti s prejudiciálnou otázkou. Pokiaľ sťažovateľka chcela rozšíriť alebo doplniť argumentáciu k už skôr doručenej sťažnosti, mohla tak urobiť formou doplnenia sťažnosti. Keďže sťažovateľka namiesto uvedeného postupu zvolila podanie novej sťažnosti, ktorej predmetom je porušenie identických práv postupom okresného súdu v totožnom konaní a postupom a totožným rozhodnutím krajského súdu, vystavila sa tak riziku, že posudzovaná sťažnosť bude odmietnutá z dôvodu jej neprípustnosti.

7. Ústavný súd pre úplnosť dodáva, že v posudzovaných prípadoch nešlo o výnimku z prekážky rozsúdenej veci upravenej v § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, pretože dôvodom odmietnutia sťažnosti sťažovateľky uznesením sp. zn. I. ÚS 56/2013 z 8. februára 2013 vo vzťahu k napadnutému postupu okresného súdu bol nedostatok právomoci a vo vzťahu k napadnutému postupu a označenému uzneseniu krajského súdu ústavný súd konštatoval zjavnú neopodstatnenosť jej sťažnosti, preto nemožno tvrdiť, že by ústavný súd v označenom uznesení rozhodoval len o podmienkach konania, ktoré posudzovanou sťažnosťou boli splnené.

8. Vzhľadom na zistenie neprípustnosti sťažnosti a jej celkové odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sa ústavný súd argumentáciou obsiahnutou v sťažnosti bližšie nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. februára 2013